

3

1.79

INNOVATION

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

LEDER : OM "KOMMUNIST".

Distriktsstyret har beslutta å gjenreise "Kommunist som diskusjonsblad i distriktet. Det er nå ca. ett år siden forrige utgave. Hva har skjedd i mellomtida?

DSAU beslutta å stoppe bladet av to grunner: 1) fordi bladet ikke hadde noen reell ledelse, og 2) og fordi bladet ikke var et reelt debattorgan. Diskusjonene ble ikke oppsummert og videreført, de utarta, var "på sia" eller langt etter den politiske virkeligheten.

Det groveste eksemplet på utarta debatt er daghjemdebatten i nr 3 og 4 1977. Debattantene der har hatt et møte om denne, og det er skrevet en protokoll som er trykket bak i dette nummeret. Den slår fast at debatten undertrykte demokratiet.

Hvorfor kunne bladet utarte?

En nevnt årsak er mangelen på politisk styring av bladet. En viktig grunn finner vi i målsettinga for "Kommunist slik den blei slått fast høsten 76:" Bladet skulle være et redskap for politisk korrigering for å heve det politiske nivået. Kommunist skulle legge stor vekt på linja (linjekamper). Det skulle legge stor vekt på den ideologiske fostringa - og kritikk og sjølkritikk." Det eksisterte derfor et klart politisk grunnlag for at bladet skulle utarte til et sekterisk blad - et slags "av-latsblad" for korrigering og sjølkritikk fra medlemmenes side. Av

artiklene var da også ca. 70 % "ideologiske" innlegg og sjølkritikker skrevet av DS-medlemmene og ca. 15 % av de resterende artiklene var pålagte sjølkritikker fra medlemmer. Sjøl om det har stått noen bra oppsummeringer i bladet, er dette hovedinntrykket. Det er derfor opplagt at de fleste medlemmene ikke følte dette bladet som sitt forum.

Forslag til ny plattform

Dette forslaget er utarbeida av det nedsatte redaksjonsutvalget, og har fått tilslutning fra DSAU:

"Kommunist skal være:a) debattforum for politisk enhet om taktikken og strategien, og for å utvikle denne. b) organ for DS politiske mobilisering av medlemmene."

Gjør avisa til medlemmenes avis.

Dette nummeret er stort sett skrevet av sentrale kamerater. Men f.o.m. neste nummer skal vi ha mange innlegg fra medlemmene i hele distriktet. Vi vil ta tiltak for å få det. Men dere må skrive uten slike tiltak også. Vi krever ikke lange vanskelige innlegg, men en klar problemstilling: "Jeg mener det var feil av Kina å angripe Vietnam" "Jeg er mot kvinnelig verneplikt, fordi ..." Begrunnede påstander tas opp til debatt. Vi svarer på spørsmål. I det hele tatt - bruk bladet både til de debattene som pågår, som militærdebatten. Bruk bladet til å forberede sommerleirdiskusjonene om Kina og valget. Fortell de andre medlemmene om deres erfaringer.

I TF for desember 1978 hevder lederen at den taktiske situasjonen foran I.mai i år er vanskeligere og mindre til vår fordel enn i fjor.

Dette er jeg ikke enig gjelder vårt fylke og vil her peke på en del faktorer som gjør vår situasjon bedre enn i fjor, og som må utnyttes maksimalt for å gjøre framgang.

Vi har flere faglige posisjoner, tillitsverv, enn vi hadde i fjor. Disse er resultat av et bedre faglig arbeid ved bl.a. kampen mot lønnsstoppen, årsmøta i fagforeningene o.l.

Ved å splitte nyfeministene har vi oppnådd enhet 8.mars i Porsgrunn og isolert de verste AKP-hetserne blant nyfeministene.

Et par steder i fylket har ungdomsarbeidet nådd større resultater enn under perioden da dette var hovedoppgava for partiet. Spesielt arbeidet blant gymnasiastene for Operasjon Dagsverk til Eritrea har betydd mye.

Såvel på Rjukan som i Kragerø har våre politiske linjer mot krisa ~~hastværet gjennomslagskraft~~. Dette er framskredne eksempler som er langt fra typiske, men de må brukes til siste dråpe i taktikken I.mai.

Det må understrekes at spesielt vår linje når det gjelder å møte nedleggelse ikke er utvikla. Eksempler er Tandberg på Notodden og STK i Skien.

SV og NKP har ikke hatt noen styrking i fylket. Deres politiske og organisatoriske arbeid er prega av tafatthet og vakling.

Men spes. i Skien styrker de sine faglige posisjoner, spes. NKP i Skien som har sin største faglige innflyelse gjennom Samorg.

AP har tilbakegang som i resten av landet og mister stadig støtte til høyre.

Ut fra dette må vi vente at både Ap og SV vil bruke I.mai i år til partimarkering foran kommunevalget.

Dette er det viktig å argumentere mot og for tog som setter arbeidernes interesser foran partihensyn.

I tillegg må vi vente at spes. SV og "NKP" vil utnytte Kinas motangrep mot Vietnam for å splitte og hindre opplutning om tog vi støtter.

Jeg meiner det er feil å se på Faglig I.mai front som et obligatorisk navn på I.maiarr. vi støtter.

Vi bør gå inn for breie initiativkomiteer der vi har styrke og faglige posisjoner til å gjøre det. Disse komiteenes linje er tog som er alternativ til AP-Samorgs partitog. Det viktigste grunnlaget må være å gå mot regjeringas krisepolitikk. Framfor alt ta utgangspunkt i lokale saker som sikkerheten i Grenland, sjukehusstriden, verftsnedleggelse i Kragerø. Innskrenkinger i daghjems plasser og sosiale ytelser osv. Desto bedre vi klarer å utmeisle en slik lokal motkrisa politikk desto bedre vil vårt utgangspunkt for enhet med andre være.

De internasjonale parolene:

Disse må først og fremst rette seg mot Sovjets hegemonisme. Om USA skal nevnes er underordna, men må taktisk tas hensyn til spes. i forhold til SV-ere.

Når det gjelder situasjonen i Sørøstasia (pr. 20/2) må det ikke være med paroler som indirekte betyr kritikk av Kinas politikk. Som f. eks. Nei til stormaktspolitikk til Indo-Kina.

Vi må offensivt i debatten forsvare Kina og rette søkelyset mot Sovjet som den aggressive lederen i dette området. Det er ei forbannt plikt at alle setter seg inn i situasjonen og klargjør den for flest mulig. Men vi bør heller ikke kreve at I.maiarr. skal direkte forsvare Kina. Paroler som Nei til Vietnams aggresjon i Sørøstasia er bra. 4

I tillegg må vi...

En sjølkritikk fra DS og DSAU om det økonomiske arbeidet.

Samtidig som dere får dette nr. av Kommunist, får dere en sjølkritikk fra SKAU om "årsakene til de alvorlige problemene i partiøkonomien". Det følgende er basert på et vedtaksforslag i DSAU fra tidlig i høst, på diskusjoner i distriktsstyret og diskusjoner i DSAU om det økonomiske arbeidet. Detaljutformingene står for min regning.

DS og særlig DSAU har bevisst nedprioritert det økonomiske arbeidet.

I det forrige DS ble DSAU valgt kollektivt, og DSAU valgte bl.a. én og samme person til sekretær og kasserer. Det var en klar forutsetning at økonomijobben var en bijobb. Etter et møte med SK om økonomi ble det lagt fram forslag i DSAU (febr. 78) om opprioritering av det økonomiske arbeidet. Dette forslaget fikk ikke tilslutning, tvert om ble vedtaket om at kassererjobben var en bijobb stadfesta.

Da det nåværende DS valgte økonomiansvarlig høsten 78, var dette en restjobb som ble tildelt en kamerat etter at denne hadde fått en annen hovedoppgave, Disse valga av kasserer er begge vedtektsstridige. Vedtaka og valga som er referert viser at det er god grunn for å hejde at DS og DSAU bevisst nedprioriterte det økonomiske arbeidet.

Bakgrunnen for dette var at DS og DSAU var fornøyd med at kassererens oppgave var å bokføre inntekter og utgifter. DS og DSAU har ikke hatt et klart grep om tesa: "Politikken er det avgjørende - økonomien er grunnlaget." Når DSAU la en politisk plan og en organisatorisk plan, ble ikke lagd en økonomisk plan som samsvarte med den. En slik feil er en feil av "venstre"-karakter, fordi den politiske og organisatoriske planen blir et luftslott straks det kreves større økonomi for å gjennomføre den.

Sjølkritikk fra DS for to spesielt grove avvik i det økonomiske arbeidet.

A9 3. MAI GRØNLAND 1978 1. mai i Grenland 1978 (Skien, Porsgrunn og Langesund) gikk med et samlet underskudd på over 7000 kroner. Største kilden til underskuddet var Telemarksheftet som står for over 50%. 40% av underskuddet skriver seg fra en uforholdsmessig stor avisannonsering, og de resterende 10% er underskuddet fra mobiliseringsfesten den 29/4-78. Telemarksheftet var DS idé og ble laga under overvåking av DSAU. DSAU tok initiativ til store ekstraannonser rett før 1.mai, og kamerater fra DS leda arbeidet med konserten. DS og DSAU har derfor vært direkte ansvarlig for ulike deler av 1.maiarbeidet. DS og DSAU særlig må derfor ta på seg ansvaret for underskuddet.

Det er to feil som er årsak til underskuddet:

O Det har fra DS side blitt gjort subjektivistiske vurderinger av antall togdeltakere og konsertdeltakerer på bakgrunn av 77-resultatet. Telemarksheftet er blitt helt feilaktig yurdert som mobilisator til tåget, og Trykkeanbud ble aldri innhentet skriftelig, slik at ulike "missforståelser" har fordoblet ~~XXXXXX~~ trykkeprisen underveis. Status for heftet må derfor bli at det har vært en stor belastning både økonomisk og organisatorisk i 1.mai-arbeidet.

O Den andre store feilen er mangel på sentralisme i det økonomiske arbeidet. I 1977 holdt DSAU et stramt grep om også økonomiarbeidet 1.mai, og det gikk med overskudd. I 1978 ble det økonomiske ansvaret pulverisert mellom 1.mai-komiteene, og også delvis innafør komiteene. Ansvaret for at dette kunne skje faller også på DSAU.

B) Bø-TRYKKSÅKA. DSAU råda den oppsagte ved Bø-Trykk til å gå til rettsak. Dette kosta henne flere tusen kroner. Men DSAU tok ikke initiativ til politisk opplysnings- og støttearbeid eller innsamlingsarbeid isåka. Henvendelse fra den lokale støttekomiteen til DS ble heller ikke etterkommet. Resultatet er at DSAU står politisk ansvarlig for den oppsagtes underskudd - dvs. ca. 2.500 kroner.

Detter er et grovt brudd på partiets linje og tradisjon for solidaritetsarbeid og støttearbeid. Det er også et eksempel på at "bare den politiske linja er klar, så er det det samme med resten". Det er et "venstre-sekterisk avvik.

Finansieringsplan:

DS har vedtatt å finansiere de to underskudda slik:

1.mai: En større fest nyttårsaften er beregnet å dekke 30% av underskuddet. Resten bevilges av DS.

Bø-Trykk saken: Det skal samles inn penger til å dekke utgiftene. Overskuddet av denne innsamlinga skal gå til et streikestøttefond. DS skal forskuttere beløpet til den oppsagte.

Begge disse vedtaka setter DS investeringsplaner tilbake. DS mener det er ~~XXXXXX~~ uriktig å sette i gang større innsamlinger til formåla ovafor med den nåværende situasjonen i partiøkonomien sentralt (KK, Oktober osv.)

Kontingentarbeidet må styrkes.

På grunn av den generelle nedprioriteringen av det økonomiske arbeidet har heller ikke kontingentarbeidet blitt fulgt opp. Dette har gitt seg to utslag. For det første har vi vært seint med kontingentinnbetalingen for endel avdelingers vedkommende. Dette er nå retta opp. Viktigste er at

21.8.1978-framgang i Telemark.

Det var tre demonstrasjonstog mot to året før. Tilsammen gikk ca 250 i tog, en framgang på ca 110. Tilsammen över 2000 underskriiter, og det kom inn ca 6000-7000 kroner gjennom underskriftkampanje alene.
Parolegrunnlaget:

Dette kom til å bli gjenstand for nye skarpe diskusjoner. Mye av grunnlaget for dette ligger i at det blei utvikla ulike linjer på de forskjellige sommerleirene. Plattformen blei angripi fra både høyre og "venstre" med feilaktige argumenter.

"Venstre" angrepa kom i form av paroler mot NATO og krigsfaeren. Dette er i denne sammenheng paroler uten grunnlag i undersøkelser blant massene, og et opplegg for å slå i alle retninger isteden for å konsentrere kreftene og mobilisere flest mulig mot sosialimperialismen. Andre førte fram argumenter som at plattformen var ei smørbrødsliste, det vil innsnevve fronten å ha med paroler utover Tsjekkoslovakia/Øst-Europa", "Eritrea parola, sosialisme-parola er gøern" osv.

En ting er at en ut fra undersøkelser ~~gjør~~ og diskusjoner gjør kompromisser for å forene flest mulig innafor fronten. Men typisk for de som var mest aktive å kjøre fram slike argumenter fra starten av var at de ikke hadde gjort undersøkelser og hadde konkrete erfaringer å vise til. De hadde sitti på kammerset og laga sine egne ideer om hvordan det stod til blant massene. Å innta slike standpunkter i utgangspunktet betyr at vi-akp- ~~så~~ er de mest aktive i å drive fronten mot høyre ved å gå i spissen for å fjerne de parolene som er med på å sette Sovjets ekspansjonspolitik i et videre perspektiv. Jeg kan ikke skjønne annet enn at det er utmerka at vi får titusener til å skrive under mots sosialimperialismens aggresjoner både i Tsjekkoslovakia, Polen og Eritrea.

Etter mi oppfatning peker erfaringene fra de som dreiv massearbeid og enhetsbestrebelsler entydig i en retning: plattformen var i hovedsak korrekt. På et sted hvor de på en arbeidsplass i lik 60 og 85 ansatte til å skrive under (ikke alle blei spurt) oppsummerer de det slik..

"Alle som var mulige å nå blei spurt, og folk støtta oppropet på tvers av politiske partigranser og meningsforskjeller ellers... Blant underskriverne var kommunestyremedlem for SV, AKP(ml), høyre, DRA (bl. varaordføreren), formann i Unge Høyre, Kr.F., Vensre medlemmer og sympatisører. I de boligområder vi gikk var oppslutninga 60-70%. "Sjøl om det var noen her som hadde reist innvendinger mot Eritrea og sosialisme-parola, tyder erfaringene på at parolegrunnlaget ikke hindra folk i å slutte seg til. En del folk skreiv ikke under fordi "det ikke nytta" og noen få SV-ere fordi plattformen ikke gikk imot

Stalinismen".

Notodden:

Oppnådde en framgang på 30 i toget (43 i fjor), 160 underskrifter og en breit sammensatt komite. Folk fra AKP(ml), SV, AUF, V, UV, H og uavhengige deltok i demonstrasjonen. Uenigheta på platforma var så stor i komiteen at partikameratene her så seg nødt til å trekke 4 paroler: sosialisme, USA, Eritrea og ei om Sovjets provokasjoner i nord.

Det er sikkert helt korrekt at slik som situasjonen sto var det nødvendig å gjøre et slikt kompromiss, og at uten den breie politiske enheten som blei oppnådd ville framgangen uteblitt. Men kameratene herfra peker sjøl på en del svakheter i sitt eget opplegg som gjorde det nødvendig å kompromisse på denne måten. "Partiansvarlige"... "klarte ikke å knytte band til de andre i frontstyret og opotrådte passivt og ettergivende overfor disse". "Sammensetninga av folk på oppropet var prega av manglende kjennskap til venstresida i byen... Vi blei stående uten en gjeng framskredende aktivister til å forsvare våre synspunkt..., mellomlaget la seg derfor flate for de tilbakeliggendes argumenter... undersøkelser blant en del arbeidere viser at vår supermaktanalyse står relativt sterkt i folket. Vi klarte imidlertid ikke gjøre aktivister av noen av disse, og sto derfor tilsynelatende aleine i fronten".

Jeg er heller ikke uten videre villig til å si at framgangen på notodden (med kompromisser), var en del større seier enn resultatet i Pörsgrunn (700 på liste/95 i toget). Her blei platforma vedtatt i sin helhet i den form den forelå, og enhetsbestrebelsene viste til og med at f.eks. Eritrea og USA parola var med på å knytte folk i visse miljøer på vensresida nærmere til fronten.

Disse erfaringene viser i allefall at det er ei vurdering av de konkrete forholda som må avgjøre hvilke paroler som innsnevrer fronten og hvilke som bidrar til å trekke flere med.

Allianser:

Det ville ikke være riktig å si at vi gjorde noe gjennombrudd i arbeidet med å skape breie allianser i kampen mot sosialimperialismen 21. august. Linja med å forene flest mulig på tvers av partipolitiske skillelinjer blei kjørt ut fra starten, men bare på et sted var det en virkelig breit sammensatt komite. To-tre andre steder var det et flertall uorganiserte med. Forståelsen for at breie allianser er nødvendig øker i partiet, men vi har fortsatt en tendens til "enten eller". Svakheten er at vi ikke utnytter bredden i komiteen i den eksterne prop-agit. Komiteen markerer seg dårlig i det offentlige bildet. Her trur jeg nøkkelen ligger til større demonstrasjonstog. Notodden tyder på det. Vi legger fortsatt for lite vekt på å utvikle demokratiet i komiteene, de blir da lett "papirkomiteer".

Direktivet fra DSAU om 21. august.

Dette blei sendt ut i slutten av mai, og må kritiseres for å slå fast et feilaktig politisk minimumsgrunnlag: Sovjet ut av Tsjekkoslovakia, forsvare av norsk sjølråderett mot de to supermaktene, støtte til friejeringskampen i Eritrea, kreve Sovjet og USA ut av Afrika, sitat slut. Dette var et politisk opplegg for å gå imot supermaktens rivaliser- og aggresjon over hele kloden, isteden for å konsentrere kreftene mot sosialimperialismen med utgangspunkt i Tsjekkoslovakia. minimumsgrunnlaget tok heller ikke utgangspunkt i den taktiske situasjonen i Norge. Dette står i motsetning til innledninga i direktivet som nevner en del korrekte momenter i taktikken.

Direktivet stilte videre den interne mobiliseringa gjennom lagsdiskusjoner, danning av intiativkomiteer og igangsettinga av underskriftkampanja som de viktigste oppgavene før sommerferien. Dette var helt

riktig. Erfaringa fra i år viser at mobiliseringa av partiet og breie komiteer fra starten av er avgjørende, men det er subjektivisme å sette igang slikt tett oppunder sommeren. Arbeidet må settes igang umiddelbart etter 1.mai. viktig er å merke seg at Oktober og Klassekampen spilte alt for liten rolle i det lokale arbeidet.

Konklusjon:

Den politiske bevegelsen som blei skapt rundt underskriftkampanja, avisdebatten osv. var et stort framskritt i kampen mot sosialimperialismen. Mange nye markerte seg mot Sovjet for første gang.

Flere stder hadde markeringer for første gang, og det var framgang i antall tog og demonstranter.

Vi fikk en politisk framgang i forståelsen av sosialimperialismen i partiet, og gjorde en del erfaringer i spørsmål som taktikk og enhetsfrontarbeid.

Partilagas sjølstendige rolle i slike sammenhenger er fortsatt et problem, jfr. manglende grep om mobiliseringa i innspurten.

Hovedsvakheten er arbeidet med allianser og passive og puslete 21.august-komiteer.

OI

KOMMENTAR TIL OI

Jeg har en kommentar til en av konklusjonene i OI's 21.8-oppsummering. Man sier, "Vi... gjorde en del erfaringer i spørsmål som taktikken og enhetsfront."

Det høres jo vel og bra ut, men når vi går inn på innholdet i oppsummeringa lurar jeg på om vi snakker om det samme saka.

OI bruker store deler av oppsummeringa til å polemisere mot tendens til mote-taktikkeri fra folk som ville revidere plattformen uten å gjøre konkrete undersøkelser. Riktignok forekom det sanne ting. Men jeg mener det var helt underordna, og det har også den bra sida at folk prøver å bruke hue. OI blir så ivrig i polemikken sin mot disse at han fullstendig overseer det som virkelig var framgang på området taktikk og enhetsfrontarbeid.

Direktivet fra SK gikk ut på et sett paroler som skulle vedtas i komiteene "ord for ord". Samtidig skulle vi jobbe for "breie komiteer". Dette er nødt til å være dødfødt. Så lenge vi driver på med å trylle fram fullt ferdige paroler fra skjorteermet, vil vi i utgangspunktet isolere oss fra en del folk. Og de folk som allikevel blir med på ferden vil aldri bli noen kraft i arbeidet, så lenge de ikke er mobilisert på utforminga av parolene. Denne viktige erfaringa har OI oversett.

Plattformen hadde paroler som tok for seg Sovjets i Tsjekkoslovakia, Polen, Eritrea og enkelte paroler på Barentshavet/Svalbard. Det var det var paroler på den indre situasjonen i Øst-Europa, og USA var med. Vi forsvarte retten til å kjempe for sosialisme. OI som følger mottoet: "jo flere paroler vi får folk med på mot Sovjet-jo bedre er det", synes dette er utmerka.

Vil da OI gå inn for parole "Sovjet ut av Tsjekkoslovakia" i Eritrea demonstrasjonene, eller paroler mot Sovjets aggresjon i nordområdene i Kampuchea-demonstrasjoner? Eller kanskje det er på sin plass med en pekefinger mot USA nå da de har fordømt den Sovjet-inspirete invasjon i Kampuchea?

Det jeg har lært gjennom 21.8-arbeidet siste året er at vi må vurdere
nvert enkelt kampområde for seg og bygge breiast mulig allianser i
hvert tilfelle. Mange som fordømmer Sovjets rolle i Eritrea, synes
Sovjet spiller en progressiv rolle i Angola. Folk som støtter oss i
Tsjekkoslovakia-arbeidet kan være uenig med oss i vurderinga av
sovjets trussel mot Norge.

21.8 må utgangspunktet vart være støtte til det Tsjekkoslovakiske
folkets kamp for nasjonal suverenitet, punktum. Hva vi ellers skal ha
med er et taktisk spørsmål som må vurderes i forhold til våre mulige
alliansepartnere, og avgjøres på demokratisk vis i fronten. Perspektivene-
som er ei viktig sak-må sikres gjennom et sjølstendig agita-
sjons- og propagandaarbeid.

Paroler mot USA i 21.8-sammenheng mener jeg har sin berettigelse
bare som konsesjoner til visse krefter i SV og blant en del av våre
sympatisører.

Slike spørsmål var en viktig del av diskusjonene før 21.8.

Jeg mener det var de viktigste erfaringene vi gjorde på taktikkens
-og enhetsfrontens område, og jeg vil oppfordre andre kamerater til
å komme med sine synspunkter.

WJ [REDACTED]

KAMERATER. MØT FRAM PRESIS!!!

Det har utvikla seg en stil blant endel kamerater til å komme for seint, både til avdelingsmøter og åpne møter. Denne stilen er blitt så innarbeida at vi må regne et kvarters tid ekstra før vi kan begynne. Et godt eksempel på dette er det første åpne l. mai møtet i Porsgrunn. Møtet kom igang 20 minutter forsinka bare på grunn av at "den eksemplariske fortroppen" kom for seint.

Vi mener dette er et alvorlig avvik på den porletariske og kommunistiske disiplinen, og et uttrykk for at liberalismen sitter usedvanlig dypt hos en del kamerater på dette området. Men det værste er at det er et avvik i synet på massene. Massene får pent rette seg etter vårs, og når vi ønsker å komme. Heri ligger en arrogant og ovafra - ned holdning til vanlige folk. Det er en sekterisk holdning som setter våre gene interesser over revolusjonens, og som i konsekvens skyver folk fra oss.

Kritikk av slik sløvheter og mangel på disiplin har ofte tidligere blitt reist, men det ser ut til at vi ikke tar kritikken alvorlig. Vi trur ikke vi kan få tatt et oppgjør med denne stilen før vi endrer tenkinga vår. Iallfall to ting mener vi dominerer:

- 1) Vi er heltene. Massene får pent innordne seg og føye oss. Klassikerne sier noe annet. Det er massene som er de virkelige heltene, og vi ha ikke lov til å behandle dem på en slik arrogant måte.
- 2) Individet er overordna partiet. Det vitner om total mangel på disiplin, og partiet blir nedvurdert. Tenk om det åpne l. mai møtet skulle være en ulovelig demonstrasjon. I verste fall ville vi la kamerater i stikken.

For å få bukt med en slik blytung belastning trur vi DS må sette igang en kampanje som f.eks. kan bli fulgt opp i "Kommunist". At det blir satt opp en plan med målsettinger, slik at vi får uttrydda denne stilen raskt. DS og andre ledende kamerater bør gå foran som gode eksempler.

A [redacted] og Ma [redacted].

KRITIKK AV DSAUs BREV ANG. 11. SEPT.

Vi vil kritisere den politiske grunngevinga for å delta i innsamlingsaksjonen til PS CNR.

1) Det er lagt for lite vekt på å grunnge kampanja til CNR utfra hvor bra og viktig den er. Holdninga er defensiv som om kampanja ikke var så bra men at vi først og framst støtter den for å opprettholde et godt forhold til de chilenske flyktningene. Vi mener dette siste er viktig, men kampanja er bra i seg sjøl som en støtte til den aktive motstanden i Chile.

2) Synet på fangearbeidet. Det går fram av grunngevinga at krav om løslatelse av fanger er i seg sjøl verdiløs. Det mener vi er gærnt. Det viser seg at Chileaksjonen her i byen har store motsigelser til ledelsen i Chileaksjonen som ikke støtter arbeidet med frigivelse

av fanger. En del revisjonister i ledelsen i CA har t.o.m. baktalt og motarbeidet arbeidet til CA her i byen. Fordi dette arbeidet ikke går gjennom de "vanlige" diplomatiske kanaler men aktiviserer fagorganiserte til å legge press på myndighetene sjøl. Arbeidet med å frigi politiske fanger er en viktig del av solidaritetsarbeidet for Chile som vi bør støtte.

Allikevel er arbeidet for å støtte den aktive motstanden i Chile den viktigste solidaritets arbeidet. Den politiske grunnvinga burde lagt vekt på dette og ikke betraktet innsamlinga som en offensiv mot CA/Samorgs s.k. "hegmoni". Vi mener at den politiske linja i brevet er sekterisme.

Hva gjorde vi 11. sept? Solgte 26 støtte-loere på Samorgs stand 9. sept. og på Samorgs åpne møte 10. sept. der 2 eksil Chilenerne fortalte bl.a. fra motstandsarbeidet i Chile etter spørsmål fra oss.

SVAR FRA ANSVARLIG FOR 11. SEPT.-ARBEIDET I GRENLAND

Jeg er i hovedsak enig i den kritikken dere reiser. Til de enkelte punktene:

- 1) Defensiv propaganda for CNR-innsamlinga. Grunnen til den defensive holdninga her, er at vi på forhånd visste at det var motsigelser i Grenland på å støtte denne kampanja - både blant partimedlemmer og i frontorganisasjoner. Begrunnelsen for å støtte kampanja blei lagt opp som en polemikk mot de argumentene vi hadde høst mot den. Jeg mener det var riktig å ta med denne polemikken, men det burte også vært mer offensiv propaganda - for ei bra kampanje. Dessuten burte det vært gjort greie for motsigelsene på å støtte kampanja, siden vi måtte regne med at mange ikke kjente dem.
- 2) Synet på fangearbeidet. Helt enig. Gangearbeidet blir sterkt undervurdert. Når vi som jobba med 11. sept. i Grenland diskuterte det politiske grunnlaget, la vi vekt på å korrigere de sekteriske feila vi har gjort før med bare å godkjenne "rein" støtte til den aktive motstanden. En naturlig konsekvens av dette ville vært å framheve mulighetene f.eks. i fangearbeidet. Viss det er riktig som dere sier at det går fram av brevet at fangearbeidet i seg sjøl er verdiløst, så uttrykker det ei linje som er værre enn den vi hadde i våre diskusjoner. (Har ikke brevet foran meg når jeg skriver dette svaret). Men uansett er hovedpoenget at fangearbeidet blir undervurdert.
- 3) Offensiven mot CA/Samorgs s.k. "hegmoni". Jeg mener at dette hegmoniet er reelt og ikke "s.k." i Grenland og at det er skadelig for solidaritetsarbeidet. Derfor mener jeg også det er riktig å prøve å bryte dette hegmoniet. Det er nødvendig for å øke støtten til det aktive motstandsarbeidet, som vi er enige om er det viktigste. Men jeg er enig i at dette ikke bør framstilles som hovedgrunnen til at vi støtter kampanja.

Dere konkluderer med at den politiske linja i brevet er sekterisme. Jeg er ikke helt enig. Når vi går inn for CNR-kampanja så er det et riktig skritt vekk fra sekterismen. Det er etter min mening heller ikke sekterisk å rette opp et dårlig forhold til de chilenske flyktingene. Synet på fangearbeid er sekterisk - helt enig. Resten av kritikken dere reiser, mener jeg går på at

brevet legger for stor vekt på taktikk i forhold til å begrunne politisk hvorfor CNR-innsamlinga er ei bra kampanja. Ved sida av det kan en vel lese nokså tydelig mellom linjene i dette svaret at brevet også har en annen feil - nemlig en del grenlands-sjåvenisme. Opplegget er laga og begrunna utifra forholda i Grenland. Dette burte i det minste vært sagt, sånn at folk andre steder i fylket kunne vurdere innholdet på det grunnlaget.

SJØLKRIKTIK I FORBINDELSE MED 'DISTRIBUSJON AV TF

(Dette er en sjølkritikk til DS for at det sentralt ikke har blitt reagert når DS har bedt om tilstrekkelig TF. Mange kamerater hadde i lang tid mye ekstraarbeid for å få tak i TF. Vi trykker derfor denne sjølkritikken).

I slutten av august ifjor leverte dere en kritikk til partiformannen for at dere gjentatte ganger hadde purra på og bedt om å få korrekt antall TF, uten at dere fikk det.

Kritikken er lagt fram for meg, for at jeg skal svare. Jeg må først gjøre sjølkritikk for at jeg har somla så lenge med å skrive dette. Jeg har visst at dere fikk riktig antall TF etter det siste brevet dere skreiv, og derfor har jeg feilaktig slått meg til ro med at det ikke hasta med å svare, siden saka likevel var i orden. Men saka er ikke i orden før dere også har fått den sjølkritikken dere har krav på.

Jeg hadde ansvaret for å formidle beskjedene fra dere til dem som pakka TF. Denne formidlinga gikk gjennom flere ledd, og ansvaret har ikke ligget hos meg i hele den perioden dere kritiserer, så hvor lenge dere egentlig har venta, var jeg ikke klar over før dere skreiv det siste brevet (datert 25.8.78).

Jeg trudde at jeg hadde gitt beskjeden til dem som pakka for lenge siden, og at det var i orden. Men da det ble sjekka med em, svarte de nei. Derfor må feilen ligge hos meg, først og fremst for å slå meg til ro med å tro at ting var OK, uten å kontrollere det. Det er en feil måte å jobbe på.

Jeg har nå lært at det rengs mye bedre sikring på at beskjedene til dem som pakker virkelig kommer fram og blir fulgt. Derfor har jeg lagt om systemet, og mener nå at sånne feil ikke så lett skal kunne gjenta seg.

Takk for kritikken, den var nyttig. Jeg ber om at dere også legger fram sjølkritikken for de laga som har lidd under at de fikk for få TF.

Kameratslig hilsen M [redacted].

DAGHJEMSKAMPEN

Jeg påstod i min første artikkel at "viss alle kvinner hadde arbeid og gratis daghjem til alle barn permanent, ville kapitalismen gå under. Det ville bli et misforhold mellom produktivkreftene og produksjonsforholdene som for lengst ville ha ført til en omveltning av samfunnssystemet - en revolusjon". Jeg er enig i at det er sprøyt slik det står skrevet. Det jer har tenkt på da jeg skrev det, er at viss kvinnene hadde greid å kjempe til seg arbeid til alle og gratis daghjem til alle barn, og greid å holde på dette uansett konjunkturere, ville profitten til kapitalistene bli trua. Dette ville medføre store kamper mellom kapitalistene, stat og kommune - og massene. Viss massene stadig seira, måtte de ha en så høy politisk bevissthet, være så godt organisert og være så godt leda (av Partiet), at de også vil kunne ta makta.

Jeg tror jeg gjorde feil i forrige artikkel ved at jeg knytta de to tingene: arbeid til alle og gratis daghjem til alle barn, helt sammen.

Jeg mener fortsatt at arbeid til alle permanent ikke er forenlig med det kapitalistiske systemet. Men det er ikke uforenlig motsigelse mellom gratis daghjem til alle barn og kapitalismen. Det vil være et stort økonomisk "løft" under kapitalismen, men det kan ikke alene føre til kapitalismens undergang.

Jeg mener derfor nå at gratis daghjem til alle barn er teoretisk mulig under kapitalismen. Men det er lite sannsynlig.

-----++++-----

Daghjem har med kvinnefrigjøring å gjøre, og barnehager har med tilbud til ungene å gjøre. Det er stor bevegelse blant massene både for daghjem og barnehager.

Jeg mener at Daghjemsaksjonens parole "Gratis daghjem til alle barn" er riktig. Men Daghjemsaksjonen må også trekke til seg de som vil ha barnehager. Derfor må vi kreve at det bygges daghjem med åpningstid fra f.eks. 6.30 - 17.00, men at disse institusjonene også tar imot unger til hjemmeværende. Barnehager er et fint tilbud til ungene, og jeg ser ikke noe galt i at Partiet også kjemper for ungenes velferd.

Kampen for daghjems plasser er selvfølgelig den viktigste, fordi det har med kvinnefrigjøring å gjøre. Men det ene utelukker ikke det andre, slik Lederen legger opp til. Kampen for daghjem og kampen for barnehager faller naturlig sammen, og vi har lite å tjene på at det blir en splittelse mellom disse gruppene.

Viss vi får mange hjemmeværende som vil ha barnehage med i Daghjemsaksjonen, kan de gjennomdiskusjoner og erfaringer få mulighet til å forstå at kvinnefrigjøring daghjem har med kvinnefrigjøring å gjøre, - og at de har subjektive interesse av det.

Glem ikke at kvinnene trenger en særegen organisering, og alle er ikke modne for Kvinnefronten ennå. Viss vi trækker våre ideer nedover huene på massene uten at de er med på alt selv, har vi ikke mulighet til å få mange med oss i kampen.

Lederen og H [redacted] sier at kvinnene har objektiv interesse av daghjem. Jeg synes de gjør en stor feil når de overfører dette mekanisk til å måtte være Daghjemsaksjonens eneste linje idag. Lederen sier at jeg står for "en tvers igjennom revisjonistisk politikk til forsvar for familien - og uten grunnlag i marxismen". Dette blir jeg beskyldt for fordi jeg synes Daghjemsaksjonen også bør kjempe for barnehageplasser.

Lederen og [redacted]s artikler bærer ofte preg av å være "skrivebordspolitikk", bygget på teori og liten kjennskap til de faktiske forhold.

Jeg tviler på at så mange på Stridsklev ville vært aktive i fjor, viss kampen hadde vært snevret inn til bare å gjelde daghjemsplasser. Selv om alle kvinnene der hadde objektive interesse av daghjemsplass, hadde de fleste av dem subjektiv interesse av barnehageplass, og neppe nivå til å kjempe så innbitt for noe de ikke hadde egen interesse av.

Det sentrale her er "masselinja". Vi må aldri glemme det Mao sier: "Ta massenes ideer og konsentrer dem, gå deretter ut til massene og propagander og forklar disse ideene inntil massene griper dem som sine egne, holder fast ved dem og og omsetter dem i handling og prøver riktigheten av dem gjennom slik handling".

Så over til kritikken av Lederen og H [redacted] i nr. 3 av Kommunist. De har tydeligvis samarbeida om å svare på mitt første innlegg. De gjør mye av de samme feilene, og jeg vil derfor kritisere dem under ett. I nr. 4 har Te [redacted], A [redacted] og H [redacted] trukket fram en del eksempler til kritikken som jeg er helt enig i, og som jeg derfor ikke vil gjenta.

Noe må jeg likevel si. Det som er mest typisk er at de i utgangspunktet er helt motvillig til mitt innlegg. De forsøker ikke på et eneste punkt å følge min tankegang, og de forsøker ikke å forklare med hvordan gratis daghjem til alle barn kan oppnås under kapitalismen. De "vet" at de har rett og at jeg er "helt på jordet", og det som verre er: revisjonistisk, økonomistisk og opportunistisk og forakter massene. De vrir på det jeg sier, og beskylder meg for ting jeg ikke har skrevet om det på den måten de syns er riktig. Jeg blir også beskyldt for "klokkelig å underslå", viss det er noe jeg ikke har tatt opp i artikkelen.

Det er mulig at min første artikkel hadde mange feil - og at i hvertfall lederen kom med en del teoretiske "gullkorn" (det greide ikke H [redacted]).

Dette blir dessverre helt underordna når Lederen og H [redacted]s innlegg har den formen de har.

Jeg skal si litt om hvordan dette virket på meg. Jeg ble jævla forarga, fordi jeg mener at de diskusjonene som føres innad i Partiet kan være skarpe, men de må ha som mål at de skal oppnås enhet, og ikke at noen skal slaktes og støtes bort. Den som makter å gjøre den andre slem, har vunnet, er en tvers igjennom borgerlig måte å diskutere på. Det virket på meg som det var slik de diskuterte.

PROTOKOLL:

I nr. 3 og 4 av "Kommunist" 1977 ble det ført en debatt om parolen "Gratis daghjem til alle barn" og daghjemskampen. I nr. 3 blir kamerat L. "valset ned" av Lederen og kamerat H. Lederen bruker en grovt hoverende form, stempler L.'s artikkel som økonomistisk og revisjonistisk og hevder at H. står for ei marxist-leninistisk analyse, griper fatt i enkeltargumenter og opphøyer dem til linjer. H. avfeier arrogant L.'s argumenter, stempler henne som sekterist, - og sammen med lederen tillegger han henne meninger hun ikke har og beskylder henne for å underslå fakta og teori.

Den formen debatten ble ført i i nr. 3 tjente verken til å utvikle partiets politikk på daghjemsspørsmålet eller til å styrke demokratiet i partiet. Tvert om var først og fremst lederen, men også H.'s innlegg et grovt brudd på prinsippene for demokratisk partidebatt:

1. En politisk ytring fra et medlem blei nedvalsa av autoritative innlegg. I stedet for å oppmuntre til diskusjon, ble videre debatt i realiteten kvelt ved å sette merkelapper på L.
2. Debatten blei ført på en rekke av L.'s tvilsomme formuleringer og i liten grad på hovedsaken. Dermed kunne ledende kader dreie debatten inn på et sidespor og avvise den debatten L. virkelig ønsket å reise.

Mao gir gang på gang anvisning om at motsigelser i partiet skal løses gjennom overbevisende debatt, og ikke gjennom fordømmende ord og forbud. L. ble behandla som en fiende, en kontrarevolusjonær, enn et medlem som ønska debatt. Slik behandling sier Mao er bare byråkrater verdig. Lederen og H.'s debattform var derfor bare egna til å styrke byråkratiet i partiet - og undergrave demokratiet.

Denne sjølkritikken er tiltrådt av:

S. (lederforfatteren)

H.

A.

L.

Porsgrunn, nov. 1978

Frist for innlegg til nr. 2 - 79

7. APRIL

